

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇਕ ਸੌ ਅਠਵੰਜਾ

ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ: ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਸੋਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger

2024-03-25

ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਤੇਸ਼ਸਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਸੱਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਯਤ ਸਮਾਂ ਲੰਮਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ, ਦਾਨੀਏਲ, ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਸੋਗ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੁਆਦਲੀ ਰੋਟੀ ਨਾ ਖਾਧੀ; ਨਾ ਮਾਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਖਰਸ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਭੀ ਤੇਲ ਲਾਇਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਨਾ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੌਵੀਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸੀ, ਜੋ ਹਿੱਦਦੇਕੇਲ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:1-4.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤਿੰਨ ਸਾਢੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਗਵਾਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ, ਬੇਲਤੇਸ਼ਸਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ "ਗੱਲ" ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ "ਦਰਸ਼ਨ" (mareh) ਨੂੰ ਸਮਝ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਗਬਰੀਏਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਬੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਗਬਰੀਏਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਉੱਡ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਆ ਛੁਹਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੇਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁਕਮ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ। ਦਾਨੀਏਲ 9:21-23.

"ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਗਬਰੀਏਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ" ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ "ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ," "ਖਾਜ਼ੇਨ" — ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ — ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਕਿ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ "ਦਰਸ਼ਨ," ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, "ਮਾਰੇਹ" — ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ — ਸੀ। ਫਿਰ ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਤੇਰੀ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੌਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾਰਿਯੁਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਬੇਲਤੇਸ਼ਸਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਕੁਰਸ ਦੇ" ਵਿੱਚ "ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ," ਤਾਂ ਉਹ "mareh" ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਬੇਲਤੇਸ਼ਸਰ ਨੇ ਸੋਗ ਦੇ "ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਸਮਝੀ, ਉਹ "thing" ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "dabar"; ਅਤੇ ਉਹ ਲੰਬੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ।

ਦਾਨੀਏਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ "ਗੱਲ" ਦਾ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਸਮਝ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ "ਗੱਲ" ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ। "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਉੱਤੇ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੇਲਤੇਸ਼ਸਰ ਨੇ ਇਕੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੋਗ ਦੌਰਾਨ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੋਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਉੱਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਵਾਧਾ 1856 ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਉੱਤੇ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਮਿਲਗਾਈਟ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਪਰ ਹੋਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਠੀਕ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਪਰਖਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ।

ਬੇਲਤੇਸ਼ੌਰ ਦੇ ਸੇਗ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਫਿਲਾਦੈਲਫੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ 1856 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ। “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਲਤੇਸ਼ੌਰ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ—ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ—ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਫਿਲਾਦੈਲਫੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵੱਲ ਹੋਏ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੇਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹਨ, ਜਦੋਂ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਬੇਲਤੇਸ਼ੌਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੂਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ—ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਸੇਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਨੂੰ “ਗੱਲ” ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ 2023 ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ “ਗੱਲ” ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ।

ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “mareh” (ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ), ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਦ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਾਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਵਾਰ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਦਰਸ਼ਨ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਵਾਰ “ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ” ਵਜੋਂ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਪਦ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ “ਦਰਸ਼ਨ” ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਸੰਕੇਤ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਦ ਛੇ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਚਿਹਰਾ “ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ” ਵਰਗਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸੀ, ਜੋ ਹਿੱਦੈਕਲ ਹੈ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੁਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਰ ਊਫਾਜ਼ ਦੇ ਖਰੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਬੋਰਿਲ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਚਮਕਾਏ ਹੋਏ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭੀੜ ਦੇ ਸ਼ੋਰ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਹੀ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਵੇਖਿਆ; ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੰਬਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਲੁਕਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵਿਗਾੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ। ਦਾਨੀਏਲ 10:4-8.

ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਦਰਸ਼ਨ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “mareh” ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ “appearance” ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “mareh” ਹੈ। ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ ਸੋਲੂਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਦਰਸ਼ਨ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਲੂਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸ਼ੋਕਾਕੁਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ ਆਖਿਆ, ਹੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਦਾਨੀਏਲ 10:16.

ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਦੁੱਖਾਂ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਕਿਵਾੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਉਹ “ਦਰਸ਼ਨ-ਝਲਕ” ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉਸ ਪਦ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ, ਇੱਕ ਕਿਵਾੜੀ ਵਾਂਗ ਮੁੜ ਗਈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ “ਕਿਵਾੜੀ” ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

“ਅਤੀਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਯੋਗ ਪਾਠ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਸਮਝ ਸਕਣ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਵੀ ਉਹੀ ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੱਜ ਵੀ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਨ ਵਿੱਚ ਆਦਮ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।”

“ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੋੜ ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਕਟਕਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਨਾਸ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਉਸ ਅਗਰਸਰ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅੰਤਿਮ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣਾ ਆਖ਼ਰੀ ਅਦਭੁਤ ਚਲਨ ਕਰਨਗੀਆਂ।” Bible Echo, August 26, 1895.

ਸੋਲ੍ਹਾਂਵੀਂ ਆਇਤ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਬੇਲਤੇਸ਼ੌਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਣਤੰਤਰਕ ਸਿੰਗ (ਰਾਸ਼ਟਰ) ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ (ਕਲੀਸਿਆ) ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ “ਛੁਹਿਆ” ਗਿਆ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ “mareh” ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਖਿਆ।

ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਦਾਨੀਏਲ 10:16.

ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਛੇਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਚਾਰ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ “mareh” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ, ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਤਿੰਨ ਹਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਠਾਰਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਨੀਏਲ 10:18।

ਦੂਜੇ ਸਪਰਸ਼ ਉੱਤੇ, ਸੋਲਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ, ਜੋ “ਮਰਾਹ” ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਤੀਜੇ ਸਪਰਸ਼ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਸਵੀਂ, ਸੋਲਹਵੀਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰਹਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਪਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੇਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਬਰਾਈਲ ਦਾ; ਅਤੇ ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਜਬਰਾਈਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਪਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਖੇ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੂਤ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਰ ਊਫ਼ਾਜ਼ ਦੇ ਖ਼ਾਲਿਸ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਪੰਨੇ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਖ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਚਮਕਾਏ ਹੋਏ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਰੰਗ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਭੀੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ, ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਵੇਖਿਆ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੰਬਣੀ ਆ ਪਈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵਿਗਾੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕਿਆ।

ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡੂੰਘੀ ਨੀਦ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਸੀ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁਹਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘੁੱਟਣਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ

ਦਾਨੀਏਲ, ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਿਯ ਮਨੁੱਖ, ਉਹ ਬਾਤਾਂ ਸਮਝ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਚਨ ਕਿਹਾ, ਤਦ ਮੈਂ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਡਰ ਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕੀਤਾ, ਤੇਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਇੱਕੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਰਿਹਾ; ਪਰ ਵੇਖੋ, ਮੀਖਾਏਲ, ਜੋ ਮੁਖ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਕੀ ਬੀਤੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:5-14.

ਫਿਰ ਸੋਲਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜੇਹੇ ਬਚਨ ਕਹੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਗੂੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ; ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ, ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਾਸ ਮੇਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:15-17.

ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਬਰੀਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਸਮੇਂ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਹੀਂ।

ਤਦ ਫਿਰ ਇਕ ਐਸਾ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਰਗਾ ਦਿੱਸਦਾ ਸੀ, ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੁਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਮਨੁੱਖ, ਭੈ ਨਾ ਕਰ; ਤੇਰੇ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ; ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ, ਹਾਂ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਬਲਵੰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਬੋਲੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਹਾਂ? ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਜਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਵੇਖੋ, ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਡਟ ਕੇ ਖੜਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਦਾਰ ਮੀਖਾਏਲ ਦੇ। ਦਾਨੀਏਲ 10:18-21.

ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਤ ਗਬਰੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਚਾਰ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਦਰਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਵਿਲਾਪ ਦੇ ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮਝ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਲਾਪ ਦੇ ਦਿਨ ਮੁਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਛੋਟੇ ਗਬਰੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਵਿਚਲੀ ਛੋਟੇ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਛੋਟੇ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਸਨ। ਉਸ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਗਾਵਤੀ ਪਾਪੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਲੀ ਛੋਟੇ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਤੇਰਵੇਂ ਅੱਖਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਪਰ ਪਤਰਸ ਹੁਣ ਨਾ ਕਿਸਤੀਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਮਾਲ ਦੀ। ਇਹ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕਰਾਮਾਤ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਦਿਵਯ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਦਿਵਯਤਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਉਘਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਲਾਜ,

ਮਸੀਹ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਨਿਵੀਤਾ ਲਈ ਕ੍ਰਿਤਗਤਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਨੰਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸੁੱਧਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ—ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਾ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਸੰਭਲ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਦ ਪਤਰਸ ਉੱਧਾਰਕ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, 'ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾ; ਕਿਉਂ ਜੋ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ।'"

"ਇਹ ਉਹੀ ਦਿਵਿਆ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਮਾਨੇ ਮੁਰਦਾ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਪੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਵਿਗਾੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ।' ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਚਾਰ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, 'ਹਾਏ ਮੈਨੂੰ! ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਸੁੱਧ ਹੋਣਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸੁੱਧ ਹੋਣਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਯਹੋਦਾਹ ਨੂੰ, ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ।' ਦਾਨੀਏਲ 10:8; ਯਸਾਯਾਹ 6:5। ਮਨੁੱਖਤਾ, ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਪਾਪ ਸਮੇਤ, ਜਦੋਂ ਦਿਵਯਤਾ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਬਥਾ ਅਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇਹੀ ਅਨੁਭਵ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਪਤਰਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ;' ਤਾਂ ਭੀ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨਾਲ ਚਿਮੜਿਆ ਰਿਹਾ, ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, 'ਭੈ ਨਾ ਕਰ; ਹੁਣ ਤੋਂ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਕਰੇਂਗਾ।' ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਵਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਆਤਮ-ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਦਿਵਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੱਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਬੁਲਾਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।" *The Desire of Ages*, 246.

"ਮਾਰੇਹ" ਦਰਸ਼ਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਪਰ ਗਾਬਰੀਏਲ ਦੂਤ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵਰਤਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਕਥਨ ਸੀ ਕਿ ਬੇਲਤਸ਼ੱਸਰ ਨੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਆਖ਼ਰੀ ਤਿੰਨ ਥਾਵਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਹੀ ਵਾਰਾਂ ਉਹ ਛੁਹਿਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਬਰੀਏਲ ਨੇ ਛੁਹਿਆ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ "ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ" ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਛੋੜਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਦਰਸ਼ਨ ਤਾਂ ਨਾ ਵੇਖਿਆ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੰਬਣੀ ਆ ਪਈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਲੁਕਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਏ।" ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਿਆ," ਅਤੇ ਬੇਲਤਸ਼ੱਸਰ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ" "ਕਿਉਂਕਿ" ਉਸ ਦੀ "ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਗਾੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਅਤੇ" ਉਸ ਨੇ "ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰੱਖੀ।"

ਜਦੋਂ ਗਾਬਰੀਏਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ, ਤਦ ਗਾਬਰੀਏਲ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘੁੱਟਣਿਆਂ ਅਤੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬੋਲੇ ਹੋਏ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਗਾਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਇਕੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਰਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਇਕੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੀਖਾਏਲ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਗਾਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਤੇਗਾ" ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਤਦ ਗਾਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਗਬਰਿਏਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇੱਕੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਲਾਪ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ line upon line ਲਾਗੂਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੋਏ ਹੱਡੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦੇ ਵਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਨਾਂ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਗਬਰਿਏਲ ਵੱਲੋਂ ਵਿਲਾਪ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੇ ਵਾਰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਗਬਰਿਏਲ ਬੋਲ ਚੁੱਕਿਆ, ਤਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ "ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੂੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ"; ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ "ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ," ਅਤੇ ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ "ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਾਸ ਮੇਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੂੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੋਹਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਸਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਇਆ ਦੇ ਹੇਠ ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਲਏ ਅੰਗਾਰੇ ਨਾਲ ਛੁਹਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਦੇ ਭਾਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਭਿਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸਿਸ਼ਟਿਕਰਤਾ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਮਈ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵਿਚਕਾਰ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ—ਕਿੰਨਾ ਤੀਖਾ ਵਿਰੋਧ ਸੀ! 'ਹਾਏ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ!' ਉਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ; 'ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਸੁੱਧ ਹੋਠਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸੁੱਧ ਹੋਠਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ, ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ, ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ।' ਆਇਤ 5। ਮਾਨੋ ਅੰਦਰਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਅਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਅਸਮਰਥਤਾ ਉੱਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਰਬਥ ਅਸਮਰਥ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਸੇਰਾਫ਼ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਵੇਦੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਿਉਂਦਾ ਅੰਗਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਨ ਕਹੇ ਗਏ, 'ਵੇਖ, ਇਸ ਨੇ ਤੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹ ਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਪਾਪ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।' ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, 'ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੌਣ ਜਾਵੇਗਾ?' ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, 'ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ।' ਆਇਤਾਂ 7, 8।"

"ਸਵਰਗੀ ਦੂਤ ਨੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਸੰਦੇਸਵਾਹਕ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, 'ਜਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਨੂੰ ਕਹਿ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਸੁਣੋਗੇ, ਪਰ ਸਮਝੋਗੇ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਦੇਖੋਗੇ, ਪਰ ਬੁਝੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਮੋਟਾ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਭਾਰੇ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।' ਆਯਤਾਂ 9, 10।"

ਨਬੀ ਦਾ ਕਰਤੱਬ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਸਰੇ-ਭਰੀ ਆਸ ਦੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਯਕੀਨਦਿਹਾਨੀ ਤੋਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। "ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ?" ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਪਦ 11. ਕੀ ਤੇਰੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦੇ ਸਮਝੇਗਾ, ਤੱਬਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ?

“ਭਟਕੀ ਹੋਈ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਓਰੋਂ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਭਾਰ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਢੋਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਤਦ ਵੀ, ਉਹ ਬੁਰਾਈਆਂ ਜੋ ਅਨੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਵਧਦੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਸਮੂਹ ਜੀਵਨ-ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਧੀਰਜਵਾਨ ਅਤੇ ਸਾਹਸੀ ਅਧਿਆਪਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ ਸੀ—ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਵੀ। ਜਦੋਂ ਦਿਵਯ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਪਰਿਸ਼ਰਮਾਂ ਦਾ, ਪੂਰਾ ਫਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਬਾਕੀਅਤ ਬਚਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ ਲਈ ਬਗ਼ਾਵਤੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ: ‘ਜਦ ਤੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਨਿਵਾਸੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਉਜਾੜੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਘਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੰਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਾ ਹਟਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਡਾ ਤਿਆਗ ਨਾ ਹੋਵੇ।’ Verse 11, 12.”

“ਭਾਰੀ ਨਿਆਂ ਜੋ ਅਨੁਤਾਪਹੀਣ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣੇ ਸਨ,—ਯੁੱਧ, ਜਲਾਵਤਨੀ, ਦਬਾਅ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਾਣ-ਮਰਯਾਦਾ ਦਾ ਹਾਨੀ,—ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਆਉਣੇ ਸਨ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੱਸੇ ਹੋਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਪਛਾਣਣਗੇ, ਉਹ ਤੌਬਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਏ ਜਾਣ। ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਦਸ ਕੁਲਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜਾੜ ਛੱਡੇ ਜਾਣੇ ਸਨ; ਵਿਰੋਧੀ ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਾਰੰਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਝਾੜ ਮਾਰਣੀਆਂ ਸਨ; ਇਤਨੇ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵੀ ਡਿੱਗਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਬੰਦੀਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਤਥਾਪਿ ਪ੍ਰਤਿਜਯਾਤ ਦੇਸ਼ ਸਦਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਆਕਾਸ਼ੀ ਦਰਸ਼ਨਾਰਥੀ ਵੱਲੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਰੋਸਾ ਇਹ ਸੀ: ‘ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਖਾਧਾ ਜਾਵੇਗਾ: ਜਿਵੇਂ ਤੇਲ ਦੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਬਲੂਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੱਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੱਤੇ ਝਾੜ ਦੋਂਦੇ ਹਨ: ਤਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬੀਜ ਉਸ ਦਾ ਤੱਤ ਹੋਵੇਗਾ।’ ਆਯਤ 13।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਹੌਸਲਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਤਾਰਬੱਧ ਕਰ ਲੈਣ? ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ? ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ, ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਸਰਾਫ਼ੀਮ ਦਾ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ‘ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ;’ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਰਮ-ਕ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਯਹੂਦਾਹ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਨਬੀ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਪਏ ਕੰਮ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਇਤ 3। ਆਪਣੀ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਿਆ। ਸੱਠ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਸ ਦੇ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਜਿੱਤ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸਾਹਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਭੀਕ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।” Prophets and Kings, 307–310.